

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/52/2025
Identifikačné číslo spisu:	6124252178
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6124252178.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ E. G., narodenej XX. Z. XXXX, H., R. X/A, 2/ Ing. P. G., narodeného XX. J. XXXX, H., R. X/A, zastúpených advokátom JUDr. Petrom Ličákom, Kapušany, Záhradná 19/648, proti žalovanému Mgr. H. P., narodenému XX. C. XXXX, H., R. X/A, o obnovu konania, vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/17/2024, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. októbra 2024 sp. zn. 11Co/80/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) uznesením z 24. júla 2024 č. k. 13C/17/2024-36 žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 26Up/1395/2022 odmietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/ nepriznal. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a za použitia ustanovení § 397 písm. a), § 398, § 403 ods. 1, 2, § 405, § 406, § 410, § 413 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) žalobu na obnovu konania voči žalobkyni 1/ postupom podľa § 413 ods. 1 písm. c) CSP odmietol s odôvodnením, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná. Žalobu na obnovu konania odmietol aj proti žalobcovi 2/ podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP pre nedodržanie subjektívnej lehoty na podanie žaloby. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ uznesením z 30. októbra 2024 sp. zn. 11Co/80/2024 rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia plne stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý voči žalobkyni 1/ žalobu

na obnovu konania odmietol podľa § 413 písm. a) CSP. Aprobával odmietnutie žaloby na obnovu konania aj voči žalobcovi 2/ (hoci z iného dôvodu vymedzeného v § 413 ods. 1 písm. c) CSP), keď zistil, že žaloba na obnovu konania bola síce podaná v trojročnej objektívnej lehote, avšak po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty, ktorá začala žalobcovi 2/ plynúť 07. decembra 2022 a uplynula 07. marca 2023. Na rozhodovanie o trovách odvolacieho konania aplikoval ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) CSP. Odôvodneniu napadnutého rozhodnutia vyčítali arbitrárnosť, nepreskúmateľnosť a tiež, že nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Konkrétnou právnou argumentáciou namietali nesprávne právne posúdenie veci v otázke nesplnenia zákonných podmienok na obnovu konania. Vo vzťahu k citovaným rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považovali súdmi vyslovené právne závery za rozporné s ustálenou judikatúrou. Navrhli, aby dovolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že obnovu konania povolí.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

6. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Dovolatelia vyvodzujú prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP formálnou arbitrárnosťou a nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia namietali nesprávne právne posúdenie veci, ktoré viedlo k odmietnutiu žaloby na obnovu konania.

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením

práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým

v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen

zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia,

na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

11. Dovolatelia, pokiaľ ide o ich kritiku odvolacieho súdu čo do posúdenia splnenia podmienok na odmietnutie žaloby na obnovu konania polemizujú s konkrétnymi právnymi závermi odvolacieho súdu (s ktorými nesúhlasia a považujú ich za nesprávne), čo vylučuje arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Takáto polemika prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezakladá. Samotné nesprávne právne závery odvolacieho súdu prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezakladajú, preto v danom prípade prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nebola spôsobilá založiť námietka dovolateľov týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. K uvedenému najvyšší súd stabilne judikuje, že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezakladá skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočíva na nesprávnych právnych záveroch, nakoľko nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP (porov. R 24/2017). Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/70/2014). Skutočnosť, že dovolatelia majú odlišný právny názor než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje nimi tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

13. Dovolací súd navyše pri posudzovaní dôvodnosti všeobecne namietaného porušenia procesných práv žalobcov nezistil také nedostatky v postupe súdov nižších inštancií, ktoré by odôvodňovali záver, že ich výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. odôvodnenie rozhodnutia zmätočné. Záver, prečo neboli splnené podmienky pre obnovu konania s ohľadom na § 397, § 403 a § 413 ods. 1 písm. a), písm. c) súdy dostatočne odôvodnili tým, že žaloba na obnovu konania nebola podaná včas a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia odvolacieho súdu teda nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Právne závery odvolacieho súdu pritom nemožno označiť za svojvoľné, arbitrárne, ale nanajvýš za nesprávne, ktorá skutočnosť však nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

14. V posudzovanej veci teda odôvodnenie napadnutého uznesenia odvolacieho súdu nevykazuje znaky arbitrárnosti ani nepreskúmateľnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Rozsudok odvolacieho súdu spĺňa zákonné požiadavky na obsahové náležitosti rozhodnutia (§ 220 CSP) a jeho odôvodnenie je preskúmateľné z hľadiska skutkových i právnych záverov. Dovolací súd sa nielen formálne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie v intenciách § 387 ods. 2 CSP, ale k nosným otázkam sporu pripojil vlastnú právnu argumentáciu, čím vytvoril dostatočný podklad pre preskúmanie správnosti jeho záverov. Dovolací súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku náležite vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcov 1/ a 2/. Dovoláním napádaný rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval dovolací súd za rozhodujúci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak dovolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku

súdu prvej inštancie. Dovolatelia preto nedôvodne argumentovali, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný; za vadu konania pritom v zmysle § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

15. Vzhľadom na uvedené dovolatelia neopodstatnene namietajú, že im odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať žalobcom patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) CSP]. Prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva [§ 447 písm. c) CSP].

16. Dovolatelia ďalej mali za to, že v danom prípade je naplnený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) CSP; konkrétnou argumentáciou polemizovali s právnym posúdením veci v otázke (ne)splnenia procesných podmienok na obnovu konania.

17. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

18. Podľa § 421 ods. 2 CSP, ktorý je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP osobitným ustanovením (lex specialis) ale dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP. V ustanovení § 357 písm. c) CSP je uvedené uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí žaloby na obnovu konania.

19. Pretože dovolanie žalobcov 1/ a 2/ odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby na obnovu konania (§ 357 písm. c) CSP), prieskum ktorého je dovolacím súdom z hľadiska (ne)správneho právneho posúdenia v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčený, najvyšší súd dovolanie pre jeho procesnú neprípustnosť odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.